

บทความทางวิชาการ

เรื่อง ปัญหาการอ่านคำศัพท์และปัญหาสุขภาพจิตในเด็กและวัยรุ่นหญิงที่มีปัญหา
ด้านสติปัญญาและพัฒนาการ

นางสาวภัทรติญา อารีเอื้อ
ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

โรงเรียนพรพญานุกูล จังหวัดแพร่
สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

บทความเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรมครูด้านการสอนคนพิการ ตามหลักสูตรการฝึกอบรมครูด้านการสอนคนพิการ พุทธศักราช 2561 ซึ่งจัดทำขึ้น เพื่อรับการนิเทศหลักสูตรการฝึกอบรมครูด้านการสอนคนพิการ พุทธศักราช 2561

ในการจัดทำบทความเล่มนี้ เพื่อรับการนิเทศหลักสูตรการฝึกอบรมครูด้านการสอนคนพิการ พุทธศักราช 2561 ในครั้งนี้ ผู้จัดทำขอขอบคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน ที่ให้คำปรึกษา ให้ข้อมูลในการจัดทำ ผู้จัดทำหวังว่ารายงานฉบับนี้จะให้ความรู้ และเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านทุก ๆ ท่าน

ภัทรติญา อารีเอื้อ

ผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทนำ	1
วิธีการดำเนินการ	2
ผลการดำเนินการ	4
อภิปรายผล	5
การนำไปใช้กับผู้เรียน	8
ผลที่ได้รับ	8
อ้างอิง	9
ภาคผนวก	
บทความทางวิชาการ (ภาษาอังกฤษ)	
เอกสารเผยแพร่บทความทางวิชาการ	

ปัญหาการอ่านคำศัพท์และปัญหาสุขภาพจิตในเด็กและวัยรุ่นหญิงที่มีปัญหาด้านสติปัญญา และพัฒนาการ

บทคัดย่อ

ยังมีกลุ่มเด็กและวัยรุ่นที่มีปัญหาในเรื่องของการอ่าน โดยเฉพาะบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ซึ่งไม่สามารถอ่านหรือจำคำศัพท์ได้เท่ากับบุคคลทั่ว ๆ ไป โดยบทความนี้จะกล่าวถึงปัญหาการอ่านคำศัพท์และปัญหาสุขภาพจิตในเด็กและวัยรุ่นหญิงที่มีปัญหาด้านสติปัญญาและพัฒนาการ

นอกจากนี้ยังกล่าวถึงหลักการ เทคนิค วิธีการที่เหมาะสม ในการทดสอบการอ่านคำศัพท์และปัญหาสุขภาพจิต ซึ่งถูกนำมาใช้ในการพัฒนาการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

บทนำ

ในการศึกษาเรื่องนี้ การทดสอบการอ่านคำเป็นส่วนสำคัญของการรู้หนังสือและคำศัพท์ รวมถึงการเชื่อมโยงกับสุขภาพจิตในวัยรุ่นชายและหญิงที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและการพัฒนาที่รุนแรง (IDD) โดยเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไป แต่ยังไม่ทราบว่าเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและการพัฒนาที่รุนแรง (IDD) หรือไม่

การมุ่งเน้นไปที่การอ่านคำศัพท์ ได้รับแรงบันดาลใจจากสมมติฐานคุณภาพของคำศัพท์ ซึ่งระบุว่าความรู้เกี่ยวกับรูปแบบคำและความหมายของคำ โดยทั่วไปแล้วจะประเมินโดยการอ่านสะกดคำและการอ่านคำศัพท์ตามลำดับ เพื่อสนับสนุนคุณภาพของคำศัพท์ แสดงให้เห็นว่าการอ่านสะกดคำและอ่านคำศัพท์ร่วมกันส่งผลถึงการพัฒนาความเข้าใจการอ่านในประชากรทั่วไป

ประชากรทั่วไปในยุโรปและสหรัฐอเมริกา 5% – 12% ของเด็กทุกคน มีปัญหาในการอ่าน โดยที่เด็กผู้ชายมักได้รับผลกระทบมากกว่าเด็กผู้หญิง ปัญหาการอ่านมักจะเกิดขึ้นร่วมกับปัญหาการพัฒนาและจิตเวชอื่น ๆ ที่สำคัญการศึกษาหลายแห่งแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการอ่านที่ไม่ดีกับปัญหาสุขภาพจิต รวมถึงปัญหาพฤติกรรมและความวิตกกังวล ในการศึกษาส่วนใหญ่รวมถึงปัญหาสุขภาพจิต มีการกำหนดในวงกว้าง ประกอบด้วย การวินิจฉัยที่แท้จริง เช่น ความผิดปกติของความวิตกกังวลและพฤติกรรมที่เป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดปัญหาในชีวิตประจำวัน แม้ว่าจะไม่จำเป็นต้องรับประกันระดับการวินิจฉัยทางจิตเวช คำจำกัดความที่กว้างทำให้สามารถใช้แบบสอบถามเพื่อประเมินปัญหาสุขภาพจิต ซึ่งมีประโยชน์ในการวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบสอบถาม SDQ ถูกนำมาใช้เพื่อจุดประสงค์นี้ ในการวิจัยส่วนใหญ่ที่อ้างถึง รวมถึงการวิจัยของประชากรทั่วไปผู้อ่านที่ไม่ดีและกลุ่มที่มี IDD

โดยรวมของปัญหาสุขภาพจิตในเด็กในทั่วไปที่ไม่มี IDD / DD อยู่ที่ประมาณ 13% เด็กผู้ชายมักแสดงปัญหาสุขภาพจิตในระดับที่สูงขึ้น แม้ว่าการค้นพบจะมีการผสมกัน ในการศึกษาสวีเดนจากปี 1999 เด็กชายใน

ประชากรทั่วไปมีปัญหามากขึ้นกับความไม่ตั้งใจและสุขภาพจิตโดยรวมในขณะที่เด็กผู้หญิงมีปัญหาทางอารมณ์ในระดับที่สูงขึ้น อย่างไรก็ตามการศึกษาล่าสุดของสวีเดนพบว่าไม่มีความแตกต่างทางเพศที่เด่นชัด

เด็กที่มี IDD มักเผชิญกับปัญหาการอ่าน โดยทั่วไปจะอ่านได้ช้ากว่าเด็กที่เรียนในปีเดียวกัน ในการพัฒนาการอ่านของนักเรียนที่มีความพิการทางปัญญา พบว่าหนึ่งในสามที่ไม่สามารถอ่านได้ทั้งหมด และหนึ่งในสามอ่านคำได้อย่างคล่องแคล่ว ไม่มีความแตกต่างทางเพศอย่างมีนัยสำคัญ ระดับ IQ และระดับชั้นเรียนเป็นสาเหตุของความแปรปรวนที่ใหญ่ที่สุดในระดับการอ่าน โดยมีปัญหาเพิ่มขึ้นในนักเรียนที่มี ID ที่รุนแรงยิ่งขึ้น

จากความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และทักษะการอ่านในเด็กที่มี ID รายงานข้อมูลที่น่ามาใช้เพื่อแนะนำว่าคำศัพท์อาจมีความสำคัญน้อยกว่าทั้งการอ่านคำและการอ่านเพื่อความเข้าใจในเด็กที่มี ID เมื่อเปรียบเทียบกับเด็ก TD แนะนำคำศัพท์ของกลุ่ม ID อาจไม่ดีพอที่จะเป็นจุดสำคัญสำหรับการอ่านคำของพวกเขา ในทางตรงกันข้ามกับสิ่งที่ค้นพบเหล่านี้ การศึกษาระยะยาวแสดงให้เห็นลักษณะการอ่านคำศัพท์เป็นตัวหลักของการพัฒนาการอ่านสำหรับเด็กที่มีอาการดาวน์ซินโดรม (DS) เปรียบเทียบกับเด็ก TD ความแปรปรวนในการอ่านที่ไม่ใช่คำศัพท์ในเด็กที่มี DS โดยรวมแล้วผลลัพธ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และการอ่านคำในเด็กที่มี IDD จำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างทักษะที่สำคัญเหล่านี้

ปัญหาสุขภาพจิตใช้คำจำกัดความกว้าง มีรายงานโดยทั่วไปในเด็กที่มี IDD ที่เข้าเรียนในโรงเรียนพิเศษ การเรียนบางวิชาแสดงความแตกต่างทางเพศที่เด่นชัดน้อยกว่าในประชากรทั่วไปของเด็กที่ไม่มี IDD ในขณะที่คนอื่น ๆ ระบุว่าเด็กชายมีปัญหามากกว่า หากจากสลิปเอ็ดการศึกษาแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางเพศทั้งหมดที่เด็กชายมีปัญหาการแสดงออกมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางเพศ

ในขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและปัญหาสุขภาพจิตได้รับการสำรวจอย่างทั่วถึงในประชากรทั่วไป นี่ไม่ใช่กรณีของกลุ่ม IDD สำหรับความรู้ของเราในความเป็นจริงไม่มีการศึกษาก่อนหน้านี้ วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาคือการสำรวจการอ่านคำและความสัมพันธ์กับคำศัพท์และสุขภาพจิตในวัยรุ่นที่มี IDD วัตถุประสงค์รองคือเพื่ออธิบายทักษะการอ่านคำและความสามารถในการใช้คำศัพท์ของผู้เข้าร่วมและอธิบายปัญหาสุขภาพจิตตามการประเมินของผู้ปกครองและครู และการเปรียบเทียบระหว่างเด็กชายและเด็กหญิง

วิธีการดำเนินการ

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้ถูกรวบรวมจากแบบสอบถามการศึกษาพิเศษ โดยสอบถามจากโรงเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ในประเทศสวีเดนให้การศึกษาพิเศษสำหรับวัยรุ่นที่มี IDD จาก 33 โรงเรียน มี 18 โรงเรียนยอมรับคำเชิญและ 113 คน (59%) จาก 190 คนที่มี IDD ตกลงที่จะเข้าร่วม ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งถอนตัวออกในภายหลังทำให้เหลือ 112 คน ผู้เข้าร่วม กำลังเรียนเกรด 5-10 มีอายุเฉลี่ย 14 ปีและ 71% เป็นเด็กผู้ชาย อัตราส่วนเพศนี้สะท้อนให้เห็นถึงการกระจายเพศของประชากรที่มี IDD แต่สูงกว่าในสถิติที่เปิดเผย

ต่อสาธารณชนในโรงเรียนที่ครอบคลุมความต้องการพิเศษเล็กน้อย ซึ่งเด็กผู้ชายสูงกว่า 60% เล็กน้อย เกณฑ์การรวมเพียงอย่างเดียวคือวัยรุ่นเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ระดับของ ID และการวินิจฉัยที่เกิดขึ้นไม่สามารถประเมินจากข้อมูลทางการแพทย์ในการศึกษานี้ (การอนุมัติทางจริยธรรมไม่อนุญาตให้เข้าถึงข้อมูลทางการแพทย์ของผู้เข้าร่วม)

ผู้ปกครองและครูของวัยรุ่นที่เข้าร่วมถูกขอให้กรอกแบบสำรวจบนเว็บ รวมถึงคะแนนพร็อกซีของสุขภาพจิตของวัยรุ่นโดยใช้ SDQ ส่งผลให้วัยรุ่นจำนวน 67 คน (60%) และ 94 คน (84%) ได้รับการจัดอันดับโดยผู้ปกครองและครูตามลำดับ ในจำนวนนี้มีวัยรุ่น 60 คน (54% ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด) ได้รับการจัดอันดับจากทั้งผู้ปกครองและครู

ข้อมูลด้านสังคมวิทยาและข้อมูลทางการแพทย์รวมถึงการวิเคราะห์ของวัยรุ่นถูกรวบรวมจากผู้ปกครองผ่านการสำรวจเว็บ อัตราการตอบคำถามเหล่านี้อยู่ในระดับต่ำดังนั้นเราจึงใช้เฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับอายุและเพศของวัยรุ่นในการศึกษานี้

กระบวนการดังกล่าวได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการตรวจสอบด้านจริยธรรมในระดับภูมิภาควัยรุ่น ผู้ปกครองและครู ได้รับข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับกระบวนการวิจัยผ่านจดหมาย วัยรุ่นและครูยังได้รับข้อมูลที่โรงเรียนของพวกเขาจากนักวิจัยหรือผู้ช่วยวิจัย ผู้เข้าร่วมได้รับแจ้งว่าพวกเขาจะได้รับของขวัญสัญลักษณ์ (มูลค่า 10 ยูโร) หลังจากร่วมและการมีส่วนร่วมนั้นเป็นไปโดยความสมัครใจและสามารถถอนได้ตลอดเวลา ผู้ปกครองให้ความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการเข้าร่วมของวัยรุ่นแต่ละคนและวัยรุ่นให้ความยินยอมด้วยปากเปล่าในเวลาของการทดสอบ

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากนักเรียนที่โรงเรียนของพวกเขา โดยสองของผู้เขียนและผู้ช่วยวิจัยการประชุมหนึ่งวัยรุ่นในเวลา ครั้งแรกที่วัยรุ่นตอบผ่านทาง iPad จากนั้นเข้าร่วมในการวัดการอ่านการทดสอบคำและในที่สุดก็เป็นคำทดสอบการวัด เวลาทดสอบทั้งหมดอยู่ระหว่าง 18-45 นาที

การสำรวจเว็บเปิดสำหรับผู้ปกครองและครูในช่วงเวลาที่รวบรวมข้อมูลที่โรงเรียนและเสร็จสมบูรณ์ในสถานที่และเวลาที่เลือกด้วยตัวเอง หากจำเป็นระบบจะส่งอีเมลเตือนความจำสองครั้ง

การทดสอบคำศัพท์ของ Wechsler Intelligence Scale for Children รุ่นที่สี่ ถูกใช้เพื่อวัดคำศัพท์เด็กจะถูกขอให้กำหนดคำเช่น 'เกาะคืออะไร' คะแนนสำหรับแต่ละคำถามมีค่าตั้งแต่ 0-2 ขึ้นอยู่กับคำตอบของเด็ก คะแนนย่อยทั้งหมดของ WISC นั้นถูกสร้างขึ้นเพื่อให้สามารถวัดความฉลาดได้ดีกว่า ดังนั้นคะแนนสูงสุดจึงอยู่นอกเหนือการเข้าถึงของบุคคลส่วนใหญ่

การอ่านคำถูกวัดโดยใช้ส่วนการอ่านของการทดสอบภาษาสวีเดน มีการแสดงคำเดียวในสองแผ่นเริ่มต้นด้วยคำสองตัวอักษรง่ายตามด้วยคำหลายพยางค์ที่ยากขึ้น ผู้เข้าร่วมจะได้รับคำแนะนำให้อ่านออกเสียงคำให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในช่วงระยะเวลา 45 วินาทีที่สอง คะแนนดิบคือผลรวมของคำที่อ่านได้อย่างถูกต้องจากทั้งแผ่นงาน ในทางทฤษฎีคะแนนสูงสุดคือ 200 แต่การทดสอบถูกสร้างขึ้นเพื่อขัดขวางผลกระทบ

จากเพดานและมีน้อยมากที่จะถึงระดับนี้ ความน่าเชื่อถือและความถูกต้องของเครื่องมือนี้มีการรายงานในคู่มือและได้รับการพิสูจน์แล้วว่าดี

คะแนนดิบถูกแปลงเป็นระดับเทียบเท่าของโรงเรียนในประเทศสวีเดนและระดับเทียบเท่าสำหรับอายุอีกครั้งเพื่อการอธิบายและการวิเคราะห์ขีดจำกัด สำหรับการคำนวณอายุเทียบเท่าตั้งไว้ที่คะแนนดิบ 51 ซึ่งเป็นผลที่คาดหวังที่ 93 เดือนหรือ 7: 9 ปี (เด็กมักเริ่มเข้าโรงเรียนเมื่ออายุ 7 ปีในสวีเดน) วิทยาลัยสามสิบสี่ (31%) ทำคะแนนระหว่าง 0-50 กลุ่มย่อยนี้มีอายุเทียบเท่า 92 เดือนหรือ 7: 8 ปีเพื่อให้สามารถรวมในการวิเคราะห์ เนื่องจากนี้หมายถึงอายุที่เท่าเทียมกันอย่างมากระวังจึงใช้ข้อมูลดิบในการวิเคราะห์

แบบสอบถามจุดแข็งและจุดอ่อน (SDQ) ถูกใช้เพื่อวัดปัญหาสุขภาพจิตในวัยรุ่นระดับประถมศึกษาแยกต่างหากโดยผู้ปกครองและครู SDQ เป็นเครื่องมือที่ได้รับการยอมรับอย่างดีสำหรับการวัดปัญหาสุขภาพจิตในกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันของประชากรและแสดงคุณสมบัติทางจิตวิทยาที่ดี โดยมีการจัดอันดับตามพฤติกรรมของวัยรุ่นในช่วงหกเดือนที่ผ่านมา แต่ละสเกลมีคะแนนสูงสุด 10 สเกล โขเซียลสะท้อนถึงพฤติกรรมเชิงบวกและคาดว่าจะได้คะแนนสูงจากผู้ที่มีความสุขจิตดี อีกสี่เครื่องชี้วัดปัญหาพฤติกรรมและอารมณ์และคาดว่าจะคะแนนต่ำจากบุคคลที่มีความสุขจิตที่ดี เมื่อเพิ่มเข้ามาคะแนนของเครื่องชี้วัดทั้งสี่นี้จะประกอบด้วยคะแนนความยากทั้งหมดโดยมีคะแนนสูงสุด 40 คะแนน คะแนนความยากทั้งหมดสามารถใช้ในการกั้นกรองปัญหาสุขภาพจิตโดยมีการตัดชุดที่ 90 เปอร์เซ็นไทล์ กล่าวอีกนัยหนึ่ง 90% ของคะแนนตัวอย่างเชิงบรรทัดฐานได้การตัดออกและผลลัพธ์ที่เหนือกว่าการตัดสะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงสูงต่อปัญหาสุขภาพจิตที่สำคัญ ทางคลินิก มีการตรวจสอบ SDQ ของสวีเดนสองแบบสำหรับเด็กอายุ 5-15 ปี ที่จัดอันดับโดยผู้ปกครอง ทั้งสองรายงานคะแนนความยากลำบากโดยรวมที่ 6-7 และไม่มีข้อมูลเกณฑ์ของสวีเดนสำหรับการจัดเรตของครูสำหรับเด็กวัยเรียน ดังนั้นจึงเลือกบรรทัดฐานอังกฤษสำหรับครูที่มีการตัดเวลา 16 ปีเพื่อการศึกษาครั้งนี้ ในตัวอย่างของเราความสอดคล้องภายในของเครื่องชี้วัดที่น่าพอใจ

ผลการดำเนินการ

คะแนนเฉลี่ยจุดอ่อนจุดแข็งโดยรวมใน SDQ คือ 14.4 (SD = 6.6, n = 67) เมื่อจัดอันดับโดยผู้ปกครองและ 10.0 (SD = 6.0, n = 94) เมื่อจัดอันดับโดยครู มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและในเชิงบวกระหว่างคะแนนจุดอ่อนจุดแข็งโดยรวมของผู้ปกครองและครูที่ได้รับการจัดอันดับของวัยรุ่นที่ทำคะแนนสูงกว่าการตัดเปอร์เซ็นไทล์ 90 นั่นคือมีคะแนนความยากลำบากโดยรวม อย่างน้อย 14. ตามการจัดอันดับของครู 19.1% (n = 18) ของวัยรุ่นที่ทำคะแนนได้ที่หรือสูงกว่าถูกตัดคะแนนนั้นคือมีคะแนนจุดอ่อนจุดแข็งรวมอย่างน้อย 16 คะแนน

ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงอย่างเดียวระหว่างเด็กหญิงและเด็กชายถูกพบในคะแนนของคำศัพท์ที่มีผลขนาดเล็กถึงปานกลาง ($p = .0081$, $\rho = .26$) แสดงให้เห็นว่าเด็กหญิงดำเนินการลดลงเมื่อควบคุมการเปรียบเทียบหลายแบบ

คะแนน SDQ พร้อมส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการเปรียบเทียบระหว่างเด็กหญิงและเด็กชาย ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างเด็กหญิงและเด็กชายในระดับย่อยของ SDQ ใด ๆ เมื่อทดสอบด้วยการทดสอบ Mann Whitney U ตามที่ผู้ปกครอง 59.1% ($n = 13$) ของเด็กหญิงและ 46.7% ($n = 21$) ของเด็กชายทำคะแนนได้สูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 90 ตามที่ครูระบุในกรณีนี้คือ 16.7% ($n = 4$) ของเด็กหญิงและ 20.0% ($n = 14$) ของเด็กชาย การทดสอบ Chi-Square เพื่อความเป็นอิสระ เปิดเผยว่าความแตกต่างนั้นไม่มีนัยสำคัญไม่เป็นไปตามการจัดอันดับของผู้ปกครอง $\chi^2(1, n = 67) = 0.48$, $p = .49$, $\phi = -.12$ ในการให้คะแนนของครู $\chi^2(1, n = 94) = 0.00$, $p = .95$, $\phi = .04$

ความสัมพันธ์ภายในและระหว่างคำศัพท์และการอ่านคำ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างคำศัพท์ทั้งหมดและคะแนนการอ่านคำโดยมีขนาดเอฟเฟกต์ปานกลางถึงใหญ่ ความสัมพันธ์ทั้งหมดเป็นบวกและยังคงอยู่หลังจากการควบคุมสำหรับการเปรียบเทียบหลายรายการ

พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างคำศัพท์และปัญหาสุขภาพจิตคือขนาดเล็กและความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างคะแนนดิบของคำศัพท์และระดับย่อยของสมาธิสั้น / การไม่ตั้งใจของ SDQ ซึ่งจัดอันดับโดยผู้ปกครอง ($\rho = .28$, $p = .03$) สำหรับการอ่านคำนั้นพบว่ามีสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญเพียงอย่างเดียวระหว่างคะแนนอายุเทียบเท่ากับและอีกระดับย่อยของสมาธิสั้น / การไม่ตั้งใจของ SDQ ซึ่งจัดอันดับโดยผู้ปกครอง ($\rho = .25$, $p = .05$) เมื่อแก้ไขค่า p สำหรับการเปรียบเทียบหลายครั้งความสัมพันธ์ทั้งสองยังคงไม่สำคัญ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างปัญหาสุขภาพจิตโดยครูและคำศัพท์หรือการอ่านคำ

อภิปรายผล

ในการศึกษานี้วัยรุ่นที่มี IDD (อายุเฉลี่ย 14 ปี) ได้คะแนนต่ำในเรื่องของคำศัพท์และการอ่านคำโดยมีผลลัพธ์เทียบเท่ากับที่คาดไว้ในระดับประถมศึกษาที่ต่ำกว่า คะแนนพรีอักษิโดยครูและโดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยผู้ปกครองของพวกเขาชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนถึงตัวแทนของปัญหาสุขภาพจิต ไม่มีความแตกต่างทางเพศอย่างมีนัยสำคัญในการอ่านคำในขณะที่คำศัพท์เป็นหนึ่งในพื้นที่ที่เด็กหญิงและเด็กชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับผู้หญิงที่ทำงานแยกจากเด็กชาย ท้ายที่สุดมีความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และการอ่านคำที่มีความหมายปานกลางถึงใหญ่ แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสามารถเหล่านี้กับสุขภาพจิต / ปัญหา

ตามสมมติฐานด้านคุณภาพของคำศัพท์ การถอดรหัสคำและคำศัพท์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการรู้หนังสือของแต่ละบุคคล ผลลัพธ์ของเราเพิ่มลงในสิ่งที่ค้นพบก่อนหน้านี้และแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าคำศัพท์นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการอ่านคำในประชากร IDD มีงานวิจัยหลายชิ้นที่พบว่ามีสัมพันธ์ที่แตกต่าง

กันระหว่างคำศัพท์ปากเปล่าและการอ่านคำศัพท์ในบุคคลที่มี IDD ตัวอย่างของเรามีความสัมพันธ์ระดับปานกลางถึงมาก (โดยไม่คำนึงถึงระดับการอ่านและคำศัพท์ที่พิจารณา) เกินความแข็งแกร่งของผู้อื่น สิ่งที่แตกต่างกันจากการศึกษาของเราจากส่วนที่เหลือคืออายุของผู้เข้าร่วม โดยเฉลี่ยแล้วพวกเขามีอายุมากกว่ากลุ่มที่เก่าแก่ที่สุดอันดับสองกว่าสามปี อาจเป็นไปได้ว่าเด็กที่มี IDD ต้องมีอายุมากกว่าเด็ก TD อย่างมากเพื่อพัฒนาคำศัพท์ที่เพียงพอที่จะสนับสนุนกระบวนการอ่านคำ อาจเป็นไปได้ว่าความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งจะเห็นได้ระหว่างการอ่านคำศัพท์และคำศัพท์เมื่อเด็กมีความเข้าใจในคำพูดที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เป็นไปได้ว่าการทดสอบคำศัพท์ของเรา ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถที่กำหนด รวบรวมความเข้าใจ / องค์ประกอบความรู้ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในระดับที่มากกว่างานประจำตัวที่ทำซึ่งมักใช้ในการวิจัยก่อนหน้านี้ ความเป็นไปได้เหล่านี้ควรได้รับการสำรวจในการวิจัยในอนาคต

ในประชากรทั่วไปความยากลำบากในการอ่านจะพบบ่อยในเด็กผู้ชาย และเด็กผู้หญิงมักได้รับรายงานว่าเก่งในทักษะทางวาจา สำหรับปัญหาสุขภาพจิต พบว่าความแตกต่างทางเพศมีความเด่นชัดน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับการวิจัยก่อนหน้านี้และพวกเขาเสนอว่ามันอาจจะสะท้อนให้เห็นถึงความเท่าเทียมกันทางเพศที่ค่อนข้างแข็งแกร่งในประชากรสวีเดน การค้นพบของเราว่าเด็กหญิงและเด็กชายที่มี IDD ไม่ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการอ่านคำที่ซ้ำซ้อน ผู้หญิงจำนวนหนึ่งจากการศึกษาของเราดูเหมือนจะให้คะแนนสูงกว่าในเครื่องชั่ง SDQ หลายเครื่อง แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในแง่ของคำศัพท์ประสิทธิภาพการทำงานที่ค่อนข้างต่ำถูกพบในเด็กผู้หญิงเมื่อเทียบกับเด็กผู้ชายซึ่งโดดเด่นเป็นผลลัพธ์ที่อาจแตกต่างจากการศึกษาก่อนหน้านี้ของทั้งประชากรทั่วไปและกลุ่ม IDD อย่างไรก็ตามเป็นไปตามการค้นพบในการวิจัยเกี่ยวกับความผิดปกติของพัฒนาการทางระบบประสาทอื่น ๆ ที่แสดงให้เห็นว่าในขณะที่ปัญหาดังกล่าวโดยทั่วไปนั้นพบได้น้อยกว่าในเด็กผู้หญิงเมื่อเด็กหญิงถูกระบุว่ามีปัญหา ในบริบทนี้จุดอ่อนที่อาจเกิดขึ้นในการศึกษาของเราจำเป็นต้องได้รับการกล่าวถึงความสุขของเด็กหญิงในตัวอย่างการศึกษาอาจน้อยกว่าจำนวนประชากรของนักเรียนในโรงเรียนที่มีความต้องการพิเศษในภูมิภาค ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพิจารณาความเป็นไปได้โดยทั่วไปของผลลัพธ์ในความแตกต่างทางเพศในการวิจัยในอนาคต

ตามการจัดอันดับพร็อกซีโดยผู้ปกครองมากกว่า 50% ของวัยรุ่นมีปัญหาสุขภาพจิตอย่างมีนัยสำคัญทางคลินิก คะแนนพร็อกซีโดยครูไม่ถึงระดับเดียวกัน แต่ยังคงสูงกว่าความสุขในประชากรทั่วไป ความแตกต่างระหว่างผู้ปกครองและครูอาจทำให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับความถูกต้องของการจัดอันดับ อย่างไรก็ตามมุมมองที่ต่างกันดูเหมือนจะเป็นกฎมากกว่าข้อยกเว้นตามการทบทวนการประเมินแบบ เหตุผลที่เป็นไปได้คือวัยรุ่นแสดงพฤติกรรมที่ต่างกัน ในการตั้งค่าที่ต่างกันและผู้ปกครองและครูมีกรอบอ้างอิงที่ต่างกัน ส่งผลต่อการให้คะแนน เป็นที่รู้จักกันว่าครูมีความไวต่ออาการคัดค้านภายในน้อยกว่าผู้ปกครอง การจัดอันดับตนเองของวัยรุ่นถูกรวบรวมซึ่งแสดงให้เห็นรูปแบบที่ต่างกันของความผาสุกทางจิตมากกว่าผู้ปกครองและครู อย่างไรก็ตามระดับการอ่านที่ไม่ดีมีความสัมพันธ์กับการตอบสนองที่ไม่สอดคล้องทำให้เราไม่สามารถใช้

รายงานตัวเองในการศึกษานี้ ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการอ่านและสุขภาพจิต รวมถึงมุมมองของวัยรุ่นเองจะเป็นทิศทางที่สำคัญสำหรับการวิจัยในอนาคต

การขาดความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาสุขภาพจิตและความสามารถในการอ่านในตัวอย่างของเราขัดแย้งกับการค้นพบในประชากรทั่วไป แม้ว่าผลลัพธ์ที่เป็นโมฆะเช่นเรามักจะตีความยาก แต่ก็อาจคาดเดาถึงเหตุผลไม่เคยพบการวิจัยก่อนหน้านี้ที่มีการตรวจสอบความสัมพันธ์ของการอ่านและสุขภาพจิตในวัยรุ่นที่มี IDD ทำให้การเปรียบเทียบโดยตรงกับการศึกษาอื่น ๆ เป็นไปไม่ได้ อย่างไรก็ตามในการศึกษาสุขภาพจิตของเด็ก 123 คนที่มีบัตรประจำตัวได้รับการจัดอันดับโดยผู้ปกครองและความสัมพันธ์กับปัญหาการพัฒนาและการแพทย์ที่แตกต่างกัน ประเมินโดยกุมารแพทย์ ตรวจสอบความสามารถในการใช้ภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาสุขภาพจิตอย่างมีนัยสำคัญ แต่พบว่าความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งกับความพิการทางร่างกายที่กำหนดไว้ในวงกว้างเป็นไปได้ว่าผลลัพธ์ของเราสามารถอธิบายได้ด้วยปัญหาที่รุนแรงมากขึ้นในด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากคำศัพท์ที่ไม่ดีและความสามารถในการรู้หนังสือ อีกสาเหตุที่เป็นไปได้ของการขาดความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความไวของเครื่องมือทดสอบที่ใช้ แท้จริงแล้วเมื่อพบว่าชนกลุ่มน้อยที่สำคัญไม่สามารถอ่านได้ทั้งหมด การขาดความสัมพันธ์กับสุขภาพจิตอาจเป็นสิ่งประดิษฐ์เนื่องจากข้อจำกัดของช่วง เราพยายามหลีกเลี่ยงปัญหานี้โดยใช้ประโยชน์จากคะแนนดิบในการวิเคราะห์ ซึ่งความแปรปรวนนั้นสูงกว่าคะแนนที่เทียบเท่ากับอายุและมาตรฐานและด้วยเทคนิคทางสถิติที่ไม่ได้สมมติว่ามีการแจกจ่ายข้อมูลตามปกติ นอกจากนี้และที่สำคัญความจริงที่ว่าคะแนนการอ่านและคำศัพท์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับอีกข้อหนึ่งชี้ให้เห็นว่ามาตรการเหล่านี้มีความละเอียดอ่อนเพียงพอสำหรับการศึกษาแบบเชื่อมโยง

ในการศึกษาของประชากรทั่วไปมีข้อเสนอแนะหลายประการสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการอ่านกับปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาพฤติกรรมและอารมณ์บางอย่างที่พบมีความสัมพันธ์กับปัญหาการอ่านในตัวอย่าง อาจเกิดจากเด็กที่ไม่สามารถรับมือกับความต้องการทางวิชาการในโรงเรียนของพวกเขา แต่ทำไมถ้าอย่างนั้นความสัมพันธ์ไม่ชัดเจนในตัวอย่างของเราหรือไม่ การศึกษาอาจเกี่ยวข้องกับปัญหานี้ได้บางส่วน เขาแสดงให้เห็นว่าคนที่มีความพิการทางการอ่านที่เฉพาะเจาะจงและความแตกต่างระหว่างคำศัพท์ที่แข็งแกร่งและความสามารถในการอ่านที่ไม่ดีประสบกับปัญหาการอ่านของพวกเขาในขณะที่ขัดขวางพวกเขาในชีวิตประจำวัน เมื่อนำมารวมกันผลลัพธ์เหล่านี้อาจชี้ไปที่ส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการอ่านและปัญหาสุขภาพจิตที่เกิดจากความต้องการในสภาพแวดล้อมและการรับรู้ในแต่ละบุคคลที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการเหล่านี้ และศักยภาพของตนเอง การรับรู้ตนเองดังกล่าวจะต้องมีความสามารถในการเปรียบเทียบและให้ความสำคัญกับความสามารถของตัวเองกับคนอื่น ๆ บางทีวัยรุ่นในตัวอย่างของเรายังไม่ได้ตระหนักถึงปัญหาของตนเอง การอยู่ในโรงเรียนที่มีความต้องการพิเศษนั้นครอบคลุมถึงความต้องการและความคาดหวังของนักวิชาการรวมถึงการแสดงและพฤติกรรมที่ปรับตัวได้จะต่ำกว่าในประชากรทั่วไป ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่วัยรุ่นจะไม่ประสบกับความสามารถในการอ่านต่ำซึ่งเป็นสาเหตุของความเครียดหรือความหงุดหงิด

การศึกษาในอนาคตควรยืนยันหรือปฏิเสธสมมติฐานดังกล่าวนี้ นอกจากนี้ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของการเข้าเรียนในโรงเรียนสำหรับปัญหาสุขภาพจิตในวัยรุ่นที่เป็นโรค ขอบเขตที่เด็กที่มี IDD ในโรงเรียนเฉพาะทางกับการตั้งค่าโรงเรียนกระแสหลักทั่วไปแตกต่างกันในผลลัพธ์ด้านสุขภาพจิตของพวกเขาเป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องและมีความเกี่ยวข้องสูงสำหรับการวิจัยในอนาคต

สุขภาพจิตเป็นเพียงส่วนหนึ่งของสุขภาพที่แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน ในประชากรทั่วไปการมีทักษะการรู้หนังสือไม่ได้นั้นเชื่อมโยงกับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นของปัญหาในหลาย ๆ ด้านของชีวิตรวมถึงความยากจนความไม่เพียงพอด้านโภชนาการและการปฏิบัติด้านสุขภาพระดับพฤติกรรมทางเพศที่มีความเสี่ยงสูงความรู้น้อยเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อเรียกร้องสิทธิขั้นพื้นฐานและลดความนับถือตนเอง ดังนั้นจึงมีแง่มุมอื่น ๆ ของสุขภาพและความสัมพันธ์ที่เป็นไปได้ของพวกเขาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านในบุคคลที่มี IDD ที่ยังคงถูกสอบสวน ยิ่งไปกว่านั้นแม้ว่า SDQ จะถือว่าเหมาะสมสำหรับการศึกษานี้เนื่องจากมีการใช้กันอย่างแพร่หลายและถูกนำมาใช้ในการศึกษาประชากรทางคลินิกหลายแห่ง แต่ก็ยังคงเป็นเพียงการวัดเดียว อันที่จริงเราไม่สามารถแยกแยะออกได้ว่าวิธีอื่นในการวัดสุขภาพจิตอาจให้ผลลัพธ์ที่แตกต่างออกไป เรายังเชื่อว่าเป็นไปได้สูงที่การรู้หนังสือในฐานะผู้ใหญ่จะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความเป็นอยู่ที่ดีของประชากร IDD ที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นสำหรับประชากรทั่วไป

การนำไปใช้กับผู้เรียน

การหลักการ เทคนิควิธีการ ในเรื่องของการทดสอบการอ่านกับสุขภาพจิตที่ได้ศึกษาบทความนี้ นำไปใช้กับผู้เรียนในด้านการอ่าน ทำให้เข้าใจนักเรียนมากขึ้น เทคนิคการนำคำศัพท์ที่ได้มาตรฐานมาทดสอบการอ่านคำและการจำคำศัพท์ จะทำให้ได้ทราบพื้นฐานการอ่านคำและสามารถที่จะกำหนดกลุ่มคำศัพท์ เพื่อนำมาใช้พัฒนานักเรียนในการอ่านคำและจดจำคำศัพท์ให้ได้ดีขึ้น

ผลที่ได้รับ

ผลจากการศึกษาบทความนี้และนำไปปรับใช้ในการพัฒนาการอ่านนักเรียน ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการการอ่านคำศัพท์ด้วยตนเองได้ดีขึ้น นำไปสู่การเขียนคำได้ด้วยตนเอง

อ้างอิง

Julia Eldblom, Petra Boström, Malin Broberg & Jakob Åsberg Johnels. Word reading, vocabulary, and mental health problems in adolescent girls and boys with intellectual and developmental disabilities, 2019.

ภาคผนวก